

De ce merită să fii creștin

Norbert Lieth

**De ce merită să
fii creștin**

De ce merită să fii creștin

Norbert Lieth

De ce merită să fii creștin

Editura
Strigățul de la Miezul Noptii

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale

LIETH, NORBERT

De ce merită să fii creștin / Norbert Lieth. – Arad:
Strigătul de la Miezul Noapții, 2000

p. 76; 11,5 x 18 cm.

ISBN 973-99368-2-2

26

Titlul original:

Warum es sich lohnt Christ zu sein

Copyright © Editura Strigătul de la Miezul Noapții

O.P.3, C.P.136 | 2900 Arad – România

Tel./Fax: +40-57-256517 | smn@mail.inext.ro

ISBN 973-99368-2-2

Nr. comandă: 1010

Prima ediție: iunie 2000

Traducerea: Ioan Chiciudean

Editarea: Marian Gheorghe, Laura Caciora

Tehnoredactarea: Andrei Rudolf

Tipărit la IB-Print AG, CH-6300 Zug

Cuprins

1	De ce merită să fii creștin – <i>Introducere</i>	7
	<ul style="list-style-type: none">• A avea un loc în cer?• Isus: unic, incomparabil, minunat	
2	Isus: unic, incomparabil, minunat – <i>în mărturia Sa</i>	11
	<ul style="list-style-type: none">• Mărturia lui Isus despre Sine• Mărturiile lui Petru, Pavel, Ioan și ale samaritenilor din Sihar• Contemporanii mărturisesc despre modul în care L-au cunoscut pe Isus	
3	Isus: unic, incomparabil, minunat – <i>în personalitatea Sa</i>	25
	<ul style="list-style-type: none">• Măreția Sa• El a fost fără păcat• Divinitatea Sa• Mărturiile unor oameni de știință, poeți și gânditori	
4	Isus: unic, incomparabil, minunat – <i>în dragostea Sa</i>	33
	<ul style="list-style-type: none">• Golgota!	
5	Isus: unic, incomparabil, minunat – <i>în iertarea Sa</i>	37
	<ul style="list-style-type: none">• Ce trebuie să știm despre păcat• A ierta: De ce poate doar Isus să o facă?• Isus, tu ești diferit	

- 6 Isus: unic, incomparabil, minunat –
în cuvintele Sale 45
- Afirmățiile Vechiului Testament, ale lui Isus și ale altor martori despre Cuvântul Său
- 7 Isus: unic, incomparabil, minunat –
prin ceea ce a făcut în și pentru ai Săi 51
- El creează ceva nou
 - Dumnezeu nu mai este Judecător, ci Tată
 - El dă putere în viața de zi cu zi
 - El îi conduce pe ai Săi spre minunatul țel
- 8 Isus: unic, incomparabil, minunat –
în revenirea Sa 59
- Isus va reveni: mai întâi pentru a-Și răpi Biserica, iar mai apoi pentru a-Și ridica Împărăția
- 9 Isus: unic, incomparabil, minunat –
prin răsplătirea cerească a celor ce sunt ai Săi 63
- Asemănarea cu Isus
 - Moștenitori ai lui Dumnezeu
 - Dreptul de a locui în cer
 - Bucurie veșnică
 - Nu vom mai avea întrebări
 - Cununile
 - Dragostea perfectă
 - Etc.
- 10 Cum poți să ajungi astăzi
credincios 75

1 De ce merită să fii creștin? – *Introducere*

Punem o astfel de întrebare, chiar dacă trăim într-o țară «creștină», la temelia căreia se află convingeri creștine. Ce importanță mai are astăzi creștinismul pentru noi, respectiv ideea de a fi creștin?

Voltaire, un ateu convins, a fost invitat odată la reședința lui Frederic cel Mare. La ceremonia de întâmpinare Voltaire a ridicat paharul spunând batjocoritor: «Cedez locul meu din Rai în schimbul unei mărci prusace». S-a așternut o liniște de câteva minute, după care un alt oaspete de la curtea regelui s-a întors către Voltaire spunându-i: «Domnule, în Prusia există o lege, potrivit căreia persoana care dorește să vândă un anumit lucru, trebuie să dovedească mai întâi că este proprietarul obiectului respectiv. Puteți dovedi că aveți un loc în Rai?»

Tocmai despre aceasta este vorba: a avea un loc în cer! Biblia ne spune care este condiția esențială pentru a obține un asemenea lucru: o relație vie, autentică cu Isus! Ea se realizează doar prin nașterea din nou, care se bazează pe credința personală în Isus Cristos.

Conform afirmațiilor lui Isus, cine este născut din nou are mărturia Duhului Sfânt în inima lui: «Într-adevăr, sunt mântuit». O astfel de convingere nu este mândrie, ci smerenie, deoarece cel care are o relație cu

Dumnezeu nu se mai încrede în sine și în faptele sale, ci doar în Isus Cristos. El a recunoscut că este păcătos și că nu poate fi mântuit prin fapte bune sau alte mijloace. El a venit la Isus spunându-I: «Mântuitorule, mântuiește-mă!» Domnul nu numai că i-a auzit rugămintea, ci i-a dat și un răspuns. Ca urmare, Duhul Sfânt a intrat în inima omului spunând: «De acum ești al lui Isus; ești mântuit!»

Isus: unic, incomparabil, minunat

Isus nu poate fi comparat cu nimeni și nimic! El este Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu – de aceea merită să fii creștin!

Faptul că El este unic, incomparabil și minunat este arătat profetic în Cântarea Cântărilor. Aici este descrisă într-un limbaj simbolic dragostea lui Solomon pentru mireasa lui, ceea ce indică însă spre dragostea lui Dumnezeu pentru poporul Său Israel și spre dragostea lui Isus pentru Biserica Sa. «*Ce are iubitul tău mai mult decât altul, o, cea mai frumoasă dintre femei? Ce are iubitul tău mai mult decât altul, de ne rogi așa de fierbinte?*

– Iubitul meu este alb și rumen, deosebindu-se din zece mii. Capul lui este o cunună de aur curat, pletele lui ca niște valuri, sunt negre cum e corbul. Ochii lui sunt ca niște porumbei pe marginea izvoarelor, scăldați în lapte, și odihnindu-se în fața lui plină. Obrajii lui sunt ca niște straturi de mirezme, în care cresc răsaduri mirositoare; buzele lui sunt niște crini, din care curge cea mai aleasă smirnă. Mâinile lui sunt niște inele de aur, ferecate cu pietre de hrisolit; trupul lui este un chip de fildes lustruit, acoperit cu pietre de safir; picioarele lui sunt niște stâlpi de marmură albă, așezați pe niște temelii de aur curat. Înfrățișarea lui este ca Libanul, pare un tânăr ales ca cedrii. Cerul gurii lui este numai dulceață și toată ființa lui este plină de farmec. Așa este iubitul meu, așa este scumpul meu, fiice ale Ierusalimului!» (Cânt. 5,9-16).

2 Isus: unic, incomparabil, minunat – în mărturia Sa

În Evan-
ghelia după
Ioan sunt
menționate
cuvintele lui
Isus despre
Sine:

- «*Eu sunt pâinea vieții. Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată; și cine crede în Mine, nu va înseta niciodată*» (Ioan 6,35).

- «Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții» (Ioan 8,12).

- «Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra și va ieși, și va găsi pășune» (Ioan 10,9).

- «Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi» (Ioan 10,11).

- «Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi» (Ioan 11,25).

- «Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine» (Ioan 14,6).

- «Eu sunt adevărata viță, și Tatăl Meu este vierul» (Ioan 15,1).

Când femeia samariteancă l-a spus: «Știu, i-a zis femeia, că are să vină Mesia, (căruia l se zice Cristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile», Isus i-a răspuns:

«*Eu, cel care vorbesc cu tine, sunt Acela*» (Ioan 4,25-26).

Când Pilat L-a întrebat: «*Atunci un Împărat tot ești?*», Isus i-a răspuns: «*Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu*» (Ioan 18,37).

Ucenicii l-au auzit toate mărturiile și l-au văzut fiecare faptă. Să ne imaginăm că stăm față în față cu câțiva dintre primii ucenici, având ocazia să-i întrebăm de ce au devenit creștini. Astfel ar putea avea loc dialogul următor:

Petru

«Petre, de ce ai devenit creștin? Tu ai fost un om care te-ai impus mereu. Ai avut o meserie și un venit bun. Ai avut o căsnicie fericită și probabil o soacră minunată. Ai avut spirit de conducător și ai fost un israelit autentic. Ai știut ce ai vrut. Tu te-ai „jucat“ mult, dar imediat ai scos sabia. De ce ai devenit

creștin? Te rog să-mi răspunzi într-o singură propoziție!»

«Răspunsul meu este într-adevăr scurt și concis: „*Noi am crezut, și am ajuns la cunoștința că Tu ești Cristosul, Sfântul lui Dumnezeu*“ (Ioan 6,69). „*Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!*“ (Matei 16,16). Atât eu, cât și ceilalți ucenici am umblat cu El, L-am auzit vorbind și L-am cunoscut, fiind zilnic cu El timp de trei ani. De aceea sunt acum atât de sigur că Isus este într-adevăr Cristosul făgăduit! Și chiar dacă sunt evreu, cred în Isus.»

Pavel

«Pavele, de ce ai devenit creștin? Tu ai fost fariseu și ai luptat pentru respectarea Legii. Erai un intelectual, urându-L pe Isus și Biserica Sa, prigonându-i pe creștini chiar până la moarte. Ai vrut să-i obligi să renunțe la Isus. Astăzi de ce s-a schimbat totul atât de radical?»

«Am devenit un urmaș al lui Isus, deoarece când eram în drum spre Damasc pentru a-i prizoni pe creștini s-a întâmplat ceva

cu totul deosebit. *„Pe la amiază, pe drum, am văzut strălucind împrejurul meu și împrejurul tovarășilor mei o lumină din cer, a cărei strălucire întrecea pe a soarelui. Am căzut cu toții la pământ; și eu am auzit un glas, care-mi zicea în limba evreiască: Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești? Îți este greu să arunci, cu piciorul înapoi în vârful unui țepuș. Cine ești, Doamne? am răspuns eu. Și Domnul a zis: Eu sunt Isus, pe care-L prigonești“ (Faptele 26,13-15).»*

«Acest eveniment a dus la o schimbare radicală în viața ta? Dar Pavele, ce atitudine diferită ai astăzi? Înainte te-ai implicat cu toată râvna ca să distrugi credința în Isus. Cu educația ta ai fi putut avea o carieră strălucită!»

«Și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Cristos» (Fil. 3,8). «Dar eu nu țin numai de la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba, pe care

am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu» (Fapte 20,24).

Ioan

«Ioane, de ce ați devenit tu și fratele tău creștini părăsindu-l atât pe tatăl vostru, cât și poziția și meseria voastră? Ați fost „băieți de treabă“, fiind numiți Fiii Tunetului! Cred că nu era bine ca cineva să aibă ceva cu voi. Iar acum, dintr-o dată tu ești numit apostolul dragostei. Te rog explică-mi o asemenea evoluție!»

«Cu plăcere: „Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții, pentru că viața a fost arătată, și noi am văzut-o, și mărturisim despre ea, și vă vestim viața veșnică, viață care era la Tatăl, și care ne-a fost arătată“ (1 Ioan 1,1-2).»

«Tu susții că viața lui Isus și viața pe care ne-o dă El sunt veșnice?»

«Bineînțeles, deoarece: „*Ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtășie cu noi. Și părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Cristos*“ (1 Ioan 1,3).»

«Scuză-mă Ioane, dar ești sigur că nu ai probleme mentale; știi ce spui? Ești conștient de faptul că prin afirmațiile tale Îl pui pe Isus deasupra tuturor oamenilor care au trăit? Îți dai seama că astfel Îi acorzi o onoare care depășește toate mărețiile pământului?!»

«Desigur! „*Fiul lui Dumnezeu S-a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har, și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl*“ (Ioan 1,14).»

«Dar Ioane, nu vezi că afirmațiile tale sunt tot mai puternice? Știi ce spui atunci când susții că prin Isus Îl cunoaștem pe Tatăl? Probabil tu te referi la Cortul Întâlnirii. Aici s-a descoperit slava lui Dumnezeu, iar acum tu afirmi că Isus este această slavă. Dacă ar auzi israeliții ...!?»

«*Nimeni, n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut*» (Ioan 1,18).

«Ioane, te rog permite-mi să citez observațiile unui comentator referitoare la afirmațiile tale: „Pentru evrei nimic nu era mai mare decât Legea. Pentru oameni nu există un dor mai mare decât să-L vadă pe Dumnezeu. El este mai presus decât Legea. Iată împlinirea dorului: prin Isus, Cel care este una cu Tatăl, având întreaga Sa ființă îndreptată spre El, aflăm tot ceea ce este important despre Dumnezeu; prin Isus, harul se unește cu adevărul“. Sigur ești de acord cu asemenea afirmații?!»

Samaritenii din Sihar

«Pe voi, bărbații și femeile, copiii, tinerii și bătrânii din Sihar vă întreb: De ce ați devenit creștini? Nu ați fost oare amăgiți de o femeie?»

«La fel i-am spus și femeii: „*Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pri-*

cină că L-am auzit noi înșine, și știm că acesta este în adevăr Cristosul, Mântuitorul lumii“ (Ioan 4,42).»

Sutașul de sub cruce

«Ai văzut atâția oameni crucificați și probabil chiar tu ai oficiat ceremonia de răstignire a lui Isus. Cezarul era dumnezeul tău, în slujba căruia te-ai pus în totalitate. Profesia, venitul, viitorul și chiar viața ta erau în pericol. Presupun că poziția ta a implicat și o anumită maturitate, erai un om cu experiență ...»

«Da, eram obișnuit cu multe, am cunoscut multe persoane, printre care soldați și ofițeri nobili. Am văzut mulți oameni murind, am suferit alături de ei în ultimele clipe din viață, i-am auzit plângând, blestemând, strigând și bocind. Dar nici unul nu a murit așa cum a murit Isus! L-am auzit rugându-se pentru cei care L-au răstignit. L-am văzut cum i-a vorbit ucenicului iubit și mamei Sale, îndurerați de suferințele Lui. L-am auzit promițându-i tâlharului răstignit, care l s-a

adresat cu pocăință, cerul. Și L-am auzit strigând la sfârșitul vieții: „S-a isprăvit!“ Cine dintre noi ar putea să facă ceva asemănător la sfârșitul vieții? Despre Isus se poate spune că a făcut totul corect și a dus totul la bun sfârșit. Ceea ce nu-mi permite să trag decât o singură concluzie: „*Cu adevărat, omul acesta era Fiul lui Dumnezeu!*“ (Marcu 15,39).»

Oamenii prezentului

Și contemporanii mărturisesc despre modul în care L-au cunoscut pe Isus Cristos și ce efect a avut aceasta asupra vieții lor:

«În tinerețe nu am auzit prea multe despre adevăratul creștinism. Am studiat teologia și am devenit preot, însă mulți ani am slujit fără să-L cunosc personal pe Isus. M-am implicat mult în rezolvarea problemelor sociale, încercând să ajut acolo unde era nevoie; dar astăzi știu că în viața mea lipsea o experiență crucială. Isus a devenit Domnul vieții mele, El este al meu sau mai exact: El m-a găsit. Acum slujesc cu totul diferit: în-

cerc să le vorbesc oamenilor despre Isus și să-i conduc spre El. Interesul pentru nevoile celorlalți nu este mai scăzut, ci mai profund. Ținta mea principală este zidirea Bisericii lui Isus, având astfel o soluție decisivă pentru rezolvarea multor probleme.»¹

«Timp de 23 de ani mi-am înșelat soția, dar acum ea mă iubește mai mult ca niciodată, în ciuda faptului că în prezent sunt în închisoare. După primele zile de detenție în care nu am mai văzut nici o cale de ieșire și nici o perspectivă pentru viața mea, doream să mă sinucid. Însă planul meu s-a schimbat. Domnul nu a îngăduit un asemenea lucru și am început să cred în El. I-am scris imediat soției, rugând-o să-mi trimită o Biblie. Ea mi-a trimis-o cu mențiunea: „Am primit această Biblie cadou de nuntă; de cealaltă am eu nevoie“. Niciodată nu am plâns ca și atunci când am citit pentru prima dată Biblia primită la nunta noastră. Iar pentru aceasta a trebuit să fiu întemnițat! Căci eu „nu am avut timp“. Dar astăzi știu care este cel mai important lucru în viață: a-L urma pe Isus!»²

«Au trecut deja peste 40 de ani de când am recunoscut că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu și a oamenilor, iar că El, care este sfânt și drept trebuie să judece păcatul. Mi-a fost clar și faptul că judecata înseamnă pierzare veșnică. Dar în paralel am auzit și mesajul despre mântuire: Cine își mărturisește păcatele înaintea lui Isus, acela va fi iertat și va avea viața veșnică. Darul minunat al lui Dumnezeu m-a copleșit și eu l-am primit cu o inimă mulțumitoare.

Când privesc în urmă, pot doar să mă minunez, să-l mulțumesc și să mă bucur! Am umblat prin văi, dar și pe înălțimi, din păcate chiar pe plan spiritual, întristându-L astfel pe Domnul și pierzând fericirea. Însă Isus a rămas același Păstor bun și credincios. El a avut grijă de copilul Său! În situațiile de criză și în nevoi este minunat să ai încredințarea că El nu Își părăsește copiii și nu întârzie niciodată, asemenea momente putând fi înțelese doar de cel care le-a experimentat! Niciodată nu am regretat că L-am primit pe Isus în inima și în viața mea. Dimpotrivă: Nu pot înțelege cum poate să trăiască omul

fără Dumnezeu într-o vreme în care toate valorile sunt desconsiderate, iar nedreptatea se răspândește tot mai mult! Însă miza nu este prezentul, ci viitorul, care potrivit Sfintei Scripturi va fi unul minunat!»²

«Eu am fost botezat în Biserica Catolică, fiind crescut în această credință. Prin harul lui Dumnezeu L-am găsit pe Isus și L-am primit ca Mântuitor personal. Am găsit și un grup de părtășie pe care mai apoi l-am îndrăgit foarte mult. Cuvântul lui Dumnezeu a devenit cel mai important lucru și totodată cartea mea preferată. Doresc din toată inima să-l înțeleg și să trăiesc după voia Domnului.»²

«Am venit la una din evanghelizările din Sindelfingen, deoarece unul dintre pacienții mei care nu are mașină, m-a rugat insistent să-l duc acolo. La sfârșitul predicii, evanghelistul i-a invitat pe oameni să-și predea viața lui Isus. Am înțeles clar că îndemnul este valabil și pentru mine. Isus m-a chemat în acea zi, iar acum sunt plin de bucurie și de mulțumire! Ca medic am nevoie mereu de multă putere, dar acum știu că Dumnezeu

mi-o dă zilnic. El știe ceea ce poate cere de la mine. Am două săptămâni de concediu, în care pot să admir în liniște creația Sa minunată, să vorbesc cu El cerându-I să îmi dea putere să-i iubesc pe semenii mei.»²

Toate aceste mărturii sunt în concordanță cu afirmația făcută de cineva despre Isus pe baza textului din Filipeni 2,9: «*De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult, și l-a dat Numele, care este mai presus de orice nume*»: «Pentru mulți Isus este doar o imagine care se potrivește într-un tablou, personajul central al unui roman, sursa de inspirație a unei sculpturi sau al unui cântec. Dar pentru cei care au auzit glasul Său, au experimentat iertarea Sa și au simțit binecuvântarea Lui, El este căldură, lumină, bucurie, speranță și mântuire, care ne ridică atunci când alții ne doboară la pământ.»

3 Isus: unic, incomparabil, minunat – în *personalitatea Sa*

Măreția Sa

O ediție a Enciclopediei Britanice a folosit 20.000 de cuvinte în descrierea lui Isus. Ea ocu-

pă mai mult spațiu decât cea a lui Aristotel, Cicero, Alexandru cel Mare, Iuliu Cezar, Buddha, Confucius, Mahomed sau Napoleon Bonaparte.³

Afirmațiile unor personalități importante despre Isus:

Rousseau: «Ar fi fost o mai mare minune inventarea unei vieți ca a lui Isus Cristos decât existența ei reală».

La sfârșitul vieții, *Napoleon*, care a cucerit jumătate din Europa prin război, a scris în jurnalul său: «Cu toată armata și generalii mei nu am reușit să domnesc măcar un sfert de secol pe un singur continent. Iar acest Isus cucerește fără violență popoarele și culturile de mii de ani.»⁴

Renumitul istoric *H.G.Wells* a fost întrebat: «Care persoană a influențat cel mai mult istoria?» El a răspuns: «Dacă măreția unui om se analizează după criteriile istorice, atunci Isus se află pe primul loc».

Istoricul *Kenneth Scott Latourette* a afirmat: «Pe măsură ce trece timpul, devine tot mai evident faptul că Isus a avut cea mai puternică influență asupra lumii. Iar în prezent influența Sa este în creștere».

Ernest Renan a făcut următoarea observație: «Isus este cea mai genială personali-

tate pe plan religios. Măreția și domnia Lui vor fi veșnice. El este unic din toate punctele de vedere, neputând fi comparat cu nimeni și nimic. Fără Cristos istoria nu se poate înțelege».

Biblia ne învață că Isus este mai presus de orice. În Epistola către Evrei se fac următoarele afirmații:

- Isus este mai presus decât îngerii (Evrei 1,1-3,19).
- Preoția lui Isus este mai presus decât cea a lui Aaron (Evrei 4,1-6,20).
- Isus este mai presus decât toate proorociile Vechiului Testament (Evrei 7,1-8,13).
- Isus este mai presus decât obiectele din Sfânta Sfințelor și decât toate jertfele (Evrei 9,1-10,18; 10,39).
- Isus este începutul și sfârșitul credinței (Evrei 11,1-13,25).

El a fost fără păcat

Cunoașteți rugăciunea «Tatăl nostru» rostită de Isus? El ne-a învățat această rugăciune, dar nu S-a rugat niciodată astfel, deoarece nu avea nevoie, mai ales de cererea «... și ne iartă nouă păcatele noastre ...». Isus a fost fără păcat; El a fost perfect. De aceea nu a trebuit să-Și ceară iertare niciodată pentru păcatele Sale. El S-a rugat mereu pentru alții, luând chiar păcatele noastre asupra Sa. El S-a rugat: «Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!» Isus a fost fără păcat, sfânt și drept:

- Soția lui Pilat i-a spus soțului ei: «Să n-ai nimic a face cu neprihănitul acesta».
- Pilat însuși a trebuit să recunoască: «Eu nu găsesc nici o vină în omul acesta».
- Iar sutașul de sub cruce a afirmat: «Cu adevărat, omul acesta era neprihănit».
- Chiar și demonii au recunoscut: «Tu ești Sfântul lui Dumnezeu».
- Isus Cristos a fost fără păcat spre deosebire de toți oamenii și întemeietorii de religii.

H. Bender a scris despre Isus: «În centrul istoriei se află o persoană care este inclusă în ea și totuși o transcende: Isus Cristos. El este cel diferit, cel unic. El este singurul care a îndrăznit să pășească înaintea mulțimii dușmănoase și să pună întrebarea: „Care dintre voi poate dovedi că am păcat?“ Răspunsul mulțimii a fost o tăcere profundă. Voia Lui a fost voia lui Dumnezeu. Atitudinea Lui a fost atitudinea lui Dumnezeu și concentrată spre El. În Isus nu s-a găsit nici un cursur, El a fost perfect.»

În Romani 8,3 este scris: «Căci – lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere – Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului» (vezi 1 Petru 2,22 și Evrei 4,15).

Divinitatea Sa

Pasteur, renumitul medic și cercetător francez, a afirmat: «În numele științei proclam că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu. Simțul meu științific, care pune mare accent pe

relația dintre cauză și efect, mă obligă să recunosc acest lucru. Închinarea mea își găsește împlinirea perfectă în El.»¹

Faptul că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu este dovedit în nenumărate pasaje din Vechiul și din Noul Testament. Biblia Îl prezintă pe Isus ca om perfect (fără păcat), dar și ca Dumnezeu perfect (vezi Isaia 9,5-6; Ioan 1,1-2; 3,16; Fil. 2,6-7; Col. 1,15-19; 1 Tim. 3,16; Evrei 13,8; 1 Ioan 5,20 etc.). În Epistola către Filipeni este scris despre Isus: *«El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor»* (Fil. 2,6-7). Cu alte cuvinte: Dumnezeirea Sa nu a fost un instrument al mândriei personale, ci s-a umilit pentru salvarea oamenilor. Isus spune despre Sine: *«Eu și Tatăl una suntem»* (Ioan 10,30).

În Coloseni 1,19-20 este scris: *«Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El, și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ce-*

ruri, făcând pace, prin sângele crucii Lui.» El este Cel în care a fost prezent Dumnezeu, prin urmare El nu este unul dintre mulții «în-temeiatori de religii». Isus este Cel care a mântuit umanitatea ducându-Și lucrarea la bun sfârșit. În fața acestei realități cităm într-un duh de rugăciune textul din Isaia 46,5: «Cu cine Mă veți pune alături, ca să Mă asemănați? Cu cine Mă veți asemăna, și mă veți potrivi?»

Dacă accepți mărturia Bibliei despre Isus, dacă recunoști unicitatea Lui, nu crezi că este logic să trăiești pentru El? Dacă Isus este într-adevăr ceea ce a afirmat despre Sine, atunci ai destule motive să devii credincios! Pocăiește-te, predă-ți viața lui Isus și urmează-L! Dacă Isus este ceea ce susține Biblia despre El și ceea ce au experimentat cei care L-au urmat, atunci toți avem nevoie de El ca să primim iertarea păcatelor și intrarea în Împărăția Sa. Cu El câștigăm totul, fără El pierdem totul, însă pentru veșnicie.

Hamlet, personajul central dintr-o dramă shakespeariană, spune: «Eu pierd, fie că tră-

iesc, fie că mor». Apostolul Pavel afirma însă plin de siguranță: «Eu câștig, fie că trăiesc, fie că mor». De aceea trebuie să devii creștin, deoarece fără Isus pierzi totul!

La vârsta de 16 ani, *Friedrich Nietzsche*, cel mai mare filozof al ateismului, scria într-o scrisoare trimisă unui prieten următoarele despre Isus: «Știu că dacă nu Îl găsesc, nu voi primi răspuns la viața mea». Iar la sfârșitul vieții, timp în care L-a respins pe Isus, a scris: «Vai de cel ce nu are patrie». ⁵

Friedrich Dürrenmatt, dramaturgul elvețian, afirmă în drama «Die Physiker» (Fizicienii): «Când nu mi-a mai fost frică de El, înțelepciunea mea a distrus comoara mea.» ⁶ Cine Îl are pe Isus, acela este bogat: «Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele» (1 Cor. 1,5).

4 Isus: unic, incomparabil, minunat – în dragostea Sa

În 1 Ioan 3,16 este scris despre Isus Cristos: «*Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea că El Și-a dat viața pentru noi ...*»
Moartea lui

Isus pe crucea de la Golgota este mărturia iubirii veșnice, neschimbătoare și profunde a lui Dumnezeu pentru o lume pierdută – iar astfel față de fiecare om! Sângele lui Isus

este dovada dragostei lui Dumnezeu față de cei împovărați de păcate și îndepărtați de El: «*Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi*» (Rom. 5,8).

Ca Fiu al lui Dumnezeu, Isus a fost singurul care putea să moară pentru păcatele omenirii. El a murit și pentru tine! Zadarnic căutăm ceva asemănător în celelalte religii. Domnul este dragoste, ea fiind trăsătura principală a ființei Sale. El nu poate fi separat de dragostea Sa. Dragostea a început cu Dumnezeu – El fiind fără început și fără sfârșit. Cineva a formulat acest adevăr astfel: «În primul rând Dumnezeu este ceea ce este datorită dragostei Sale». Friedrich Bodelschwingh a afirmat: «Nu există nici un om care să nu fie iubit de Dumnezeu». El spune: «*Te iubesc cu o iubire veșnică*» (Ier. 31,3). Nimeni să nu spună că Dumnezeu nu îl iubește.

Dumnezeu iubește pe oricine la fel, fără excepție. El nu va iubi niciodată pe cineva mai mult, iar pe altcineva mai puțin. Augustin a exprimat foarte sublim acest adevăr:

«Dumnezeu ne iubește pe fiecare dintre noi ca și cum nu ar mai exista nimeni în afară de cel pe care îl iubește».

Nimeni nu va putea sta înaintea lui Dumnezeu, afirmând că nu a fost iubit. Sunt convins că atunci când cei pierduți vor sta înaintea tronului lui Dumnezeu și Îl vor vedea pe Mielul lui Dumnezeu, ei vor fi foarte întristați că nu au acceptat dragostea arătată prin Isus. Chiar dacă ar fi existat doar un singur păcătos în lume, Dumnezeu, în dragostea Sa nemărginită, ar fi făcut la fel de mult pentru salvarea sa cât a făcut Isus pentru întreaga lume.

Acest adevăr dorește Domnul Isus să-l evidențieze în Pilda cu oaia rătăcită: *«Care om dintre voi, dacă are o sută de oi, și pierde pe una din ele, nu lasă pe celelalte nouăzeci și nouă pe izlaz, și se duce după cea pierdută, până când o găsește? După ce a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri; și, când se întoarce acasă, cheamă pe prietenii și vecinii săi, și le zice: „Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută“. Tot așa, vă spun că va fi mai multă*

bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință» (Luca 15,4-7).

Martin Luther a descris dragostea lui Dumnezeu astfel: «Dumnezeu este ca și un cuptor fierbinte plin de dragoste care se întinde de la cer până la pământ».

5 Isus: unic, incomparabil, minunat – în iertarea Sa

Ce trebu-
ie să știm
despre
păcat

Păcatul
înseamnă
«ratarea țin-
tei», viața
omului nefi-
ind în con-
formitate cu ființa sfântă a lui Dumnezeu.
Orice faptă, decizie sau situație care nu este
în conformitate cu natura Sa, este păcat.
Când păcatul a pătruns în lume, prin Adam,

el a primit o natură complet diferită, decăzută și păcătoasă. Fiecare descendent a moștenit natura sa decăzută. Perfecțiunea inițială a omului a fost distrusă. Trebuie doar să citim știrile și vom observa cât de mult a degenerat lumea noastră.

Păcatul a distrus toate sistemele sociale. În familie, societate și printre națiuni domină tot mai mult neîncrederea, minciuna, ura, războiul și moartea. Spiritul de colaborare dispare, transformându-se într-o împotrivire reciprocă; pretutindeni există certuri, conflicte și războaie. Biblia spune că natura omului este decăzută, el nefiind capabil de nimic bun (Rom. 3,10-12).

Biblia mai afirmă că voința (Rom. 1,28), gândurile (2 Cor. 4,4) și cugetul (1 Tim. 4,2) omului sunt murdare, iar inima și mintea lui întunecate (Efes. 4,18; 2 Cor. 4,3-4). Noi oamenii suntem atât de corupți încât nu devenim păcătoși prin păcatele comise, ci păcătuim fiindcă avem o natură păcătoasă. Înaintea lui Dumnezeu fiecare acțiune murdară (prin gând, vorbe sau fapte) este păcat. Omul, prin puterile sale, nu se poate curăți

de păcate, așa cum nici cărbunele nu poate deveni alb.

Ideea că în cer vor ajunge doar oamenii «buni», iar în iad cei «răi» este greșită. Nici cei buni și nici cei răi nu vor ajunge în cer, ci doar cei care au fost îndreptățiți de Isus prin har, primindu-L personal în viețile lor. Cu-vântul lui Dumnezeu spune foarte clar: «*Fiindcă pe pământ nu este nici un om fără prihană, care să facă binele fără să păcătuiască*» (Ecl. 7,20).

Astfel înțelegem mai bine că pentru om există doar o singură cale de răscumpărare: Isus Cristos cel neprihănit. În Biblie este scris: «*... De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna*» (Isaia 1,18). Într-adevăr iertarea prin Isus este unică, incomparabilă și minunată!

August Winning, fostul președinte al Prusiei de Est și un conducător cu o inimă largă, a mărturisit: «L-am ocolit pe Cristos, dar am ajuns mai aproape de El. Am recunoscut că omul este decăzut și rău-intenționat, fără nici o excepție. Nu orice om este un tâl-

har, dar fiecare om are gânduri, dorințe și plăceri care sunt la fel de grave ca și o crimă. Este aproape imposibil de imaginat că într-o astfel de stare decăzută ne-am putea întoarce la Dumnezeu fără să se întâmple ceva cu noi. Știu că Dumnezeu ar trebui să mă judece pentru păcatele mele. Dar văd dragostea Lui și cred că El nu dorește să ne judece, ci ne întinde mâna Sa. Iar mâna Sa este Cristos».

Odată într-un text intitulat «Cine este asemenea lui Isus?» am citit următoarea afirmație: «Nu-L putem obosi niciodată; noi putem arunca toate grijile și nevoile noastre asupra Lui. El este mereu dispus să ne ajute; El ne arată mereu aceeași dragoste fiind atent la ceea ce Îi spunem. Nu există nume mai măreț ca și numele „Isus“. El este mai minunat ca și al lui Cezar, mai plăcut ca și al lui Beethoven, mai biruitor ca și al lui Napoleon, mai profund ca și al lui Demostene și mai răbdător ca și al lui Lincoln.

Numele Isus înseamnă viață și dragoste. El este ca și un parfum. Cine-l poate înțelege mai bine ca Isus pe un boschetar? Cine

poate aștepta ca Isus un fiu pierdut? Cine poate să elibereze un alcoolic de patima sa? Cine poate umple ca Isus un cimitir cu lumina speranței? Cine poate transforma ca Isus o prostituată într-o regină? Cine poate să înțeleagă mai bine ca Isus lacrimile și suferințele umane? Cine ne poate mângâia ca Isus în necazurile noastre?»

Există oameni care încearcă să realizeze un echilibru între faptele rele și cele bune, lucru care însă nu îi ajută. Alții încearcă să-și curățească sufletul prin meditații transcendente. Unii se sinucid din cauza unei conștiințe încărcate, nedevenind liberi nici astfel, deoarece sufletul lor trăiește și după moarte.

Doar Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, are puterea să ierte păcatele oamenilor (Matei 9,6). El poate ierta toate fărădelegile, deoarece ca Fiul al lui Dumnezeu, drept și fără păcat, El nu S-a născut din Adam, ci prin Duhul Sfânt al lui Dumnezeu.

Așa cum toți oamenii se nasc păcătoși prin primul Adam, tot așa toți cei care cred în Isus, «ultimul Adam», vor fi socotiți nepri-

hăniți înaintea lui Dumnezeu (Rom. 5; 1 Cor. 15,45-48). Astfel Isus devine un deschizător de drumuri, calea spre Împărăția lui Dumnezeu.

Petru a afirmat triumfător înaintea preoților evrei, fapt cunoscut mai târziu de toți oamenii: *«Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui, și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor»* (Fapte 5,31). Iar în Faptele Apostolilor 10,43 este scris: *«Toți prorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El, capătă, prin Numele Lui iertarea păcatelor»*.

Mica a fost unul dintre profeți, afirmând cu toată teama de Dumnezeu: *«Care Dumnezeu este ca Tine, care ierți nelegiuirea, și treci cu vederea păcatele rămășiței moștenirii Tale? El nu-Și ține mânia pe vecie, ci Îi place îndurarea!»* (Mica 7,18). Cel ce se încrede în Domnul Isus va experimenta plinătatea harului Său iertător!

Isus, Tu ești diferit

*Tu ai primit-o pe femeia păcătoasă,
atunci când toți s-au depărtat de ea.*

*Tu ai intrat în casa vameșului,
în timp ce toți îl urau.*

*Tu i-ai chemat pe copii la Tine,
atunci când toți i-au izgonit.*

*Tu l-ai iertat pe Petru,
atunci când el s-a lepădat de Tine.*

*Tu ai lăudat-o pe văduvă,
atunci când nimeni nu o băga în seamă.*

*Tu i-ai întors spatele lui Satan,
în timp ce toți au fost ispitiți să-l creadă.*

*Tu i-ai promis tâlharului Raiul,
atunci când toți îi doreau ladul.*

*Tu l-ai chemat pe Pavel să Te urmeze,
în timp ce la toți le era frică de el.*

*Tu n-ai vrut faimă,
atunci când au dorit să Te facă rege.*

*Tu i-ai iubit pe săraci,
când toți tânjeau după bogăție.*

*Tu ai vindecat bolnavii,
atunci când ceilalți i-au părăsit.*

*Tu ai tăcut,
atunci când toți Te-au acuzat, batjocorit
și biciuit.*

*Tu mureai pe cruce,
în timp ce toți sărbătoreau Paștele.*

*Tu ai luat păcatul asupra Ta,
atunci când toți se spălau pe mâini,
afirmând că sunt nevinovați.*

*Tu ai înviat din morți,
în timp ce toți credeau că totul s-a
sfârșit.*

Isus, Îți mulțumesc că ești!

Autor necunoscut

Religiile dau diferite sfaturi, prezintă principii de viață și stabilesc reguli, dar nici una nu poate oferi mântuirea, care să se apropie de cea oferită de Domnul Isus!

6 Isus: unic, incomparabil, minunat – *în cuvintele Sale*

Istoricul Philip Schaff a scris despre Isus: «... El a rostit cuvinte care aveau viață, care nu au mai fost rostite nici înainte și nici după. Cuvintele Lui au avut un efect pe care nu l-a produs nici un ora-

tor sau poet. Fără să scrie nici un rând, a pus în mișcare mijloacele de scris, oferind un bogat și inepuizabil material pentru predici,

discursuri, dialoguri, învățături, opere de artă și cântări de laudă, mai mult decât toate armatele din antichitate și din societatea contemporană.» Cineva afirma despre cuvintele Sale: «Ele sunt cuvintele unui om perfect, care o dată rostite nu vor dispărea niciodată. Dimpotrivă, ele se aud tot mai tare, răsunetul lor mișcând și astăzi inimile oamenilor. Evanghelia Lui este puterea lui Dumnezeu (Rom. 1,16). Isus nu a vorbit niciodată fără rost. Pentru El chiar și cel mai mic cuvânt este ca și o stâncă, care pătrunde adânc, provocând un ecou.»

În Apocalipsa 19 este descrisă revenirea lui Isus. Se spune că El va reveni ca Domn al domnilor și Rege al regilor. «*Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: Cuvântul lui Dumnezeu*» (Apoc. 19,13).

Isus a prorocit că Evanghelia Sa va fi propovăduită în toată lumea, lucru care se împlinește astăzi (Matei 24,14). Isus afirma acest adevăr într-un moment în care știa că toți cei doisprezece ucenici Îl vor părăsi. Știa că unul dintre ei Îl va trăda, altul va jura că nu-L cunoaște, iar aproape toți vor fugi de

frică. Cum a putut face Isus o astfel de profeție într-o asemenea situație? Pentru că El însuși este adevărul și are puterea de a garanta împlinirea profețiilor Sale.

La sfârșitul vieții sale *Napoleon* a spus: «Mor înainte de vreme, trupul meu fiind pus în țărână, pentru a fi hrană pentru viermi. Iată soarta unui mare *Napoleon*. Ce diferență uriașă între tragedia mea și Împărăția veșnică a lui Isus care este propovăduită, iubită, lăudată și răspândită în lumea întreagă!»

Isus a promis că porțile Locuinței morților nu vor birui Biserica Sa (Matei 16,18). Dinastii și mari puteri mondiale au dispărut, multe având o atitudine ostilă față de creștini, dar nici una nu a reușit să nimicească creștinismul; dimpotrivă el s-a extins. Să luăm aminte la faptul că Isus a făcut această promisiune când încă nu exista Biserica. Cum de știa atunci că porțile iadului nu vor birui Biserica Sa? Fiindcă Isus era mai mult decât un om!

Isus a profețit distrugerea Ierusalimului și risipirea evreilor printre națiuni, dar și restaurarea lor înaintea revenirii Lui (Luca 21,24).

Iar generația noastră este martora restaurării statului evreu.

Isus a prorocit că identitatea națională a evreilor nu va dispărea în ciuda robilor de-a lungul timpului (Ier. 31,36; Matei 24,34).

Joachim Langhammer scrie: «Israelul este o adevărată minune. Este un popor urât și atacat de 4000 de ani de toate celelalte națiuni – și tot nu a fost încă nimicit. Dimpotrivă! În prezent nu există un alt stat care să fie atât de mult în centrul atenției lumii ca și Israelul.»

Isus a spus: «Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece» (Marcu 13,31). Cuvântul Său este ca o stâncă! Ura milenară nu l-a putut distruge.

Într-un comentariu referitor la cuvintele Sale din Marcu 13 se afirmă: «Dacă acest Cuvânt nu este adevărat, atunci cel care a făcut o astfel de declarație nu este nici bun, nici sfânt, ci este cel mai mare șarlatan al lumii. Dar dacă el este adevărat, atunci *Isus* este tot ceea ce susținea că este: Creator, Domnul timpului, Fiul lui Dumnezeu, iar ast-

fel chiar Dumnezeu. Privind întregul univers, soarele și galaxiile, El a spus că toate vor dispărea. Dar spre deosebire de corpurile cerești care nu vor mai fi, Cuvântul Său va dăinui veșnic. Cum poate să evite omul care nu este decât un „viermișor“ o astfel de afirmație profundă?»

Baronul von der Ropp, inginer și geolog, a scris: «Cuvintele lui Isus: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ“ m-au determinat să studiez istoria lumii. Fiecare își dă seama că Isus a fost cea mai influentă personalitate de-a lungul timpului. Studiile mele s-au sfârșit cu concluzia că atât trecutul, cât și prezentul au sens prin Isus, El este cheia pentru a înțelege istoria. Fără El aceasta nu are nici un sens real.»

Și profețiile Vechiului Testament referitoare la Mesia s-au împlinit în Isus. Astfel cu 1500 de ani înainte de nașterea Sa s-a prorocit că: • va fi din seminția lui Iuda (Gen. 49,10) • se va naște din casa lui David (Isaia 11,1; Ier. 33,21) • va fi născut dintr-o fecioară (Isaia 7,14) • se va naște într-un sat mic numit Betleem (Mica 5,1-2) • va avea o

moarte ispășitoare (Isaia 53,1-12) • va fi răstignit (Psalm 22,1-21) • va învia din morți (Psalm 16,8-11; Isaia 53,10-12) • va reveni la sfârșitul vremii (Zah. 14,4) • se va arăta pe norii cerului (Dan. 7,13).

În total există 330 de profeții foarte exacte și diferențiate referitoare la prima venire a lui Isus, care s-au împlinit cuvânt cu cuvânt și sunt verificabile.

În zadar căutăm împlinirea lor uitându-ne la alte personalități religioase sau la o altă religie. Nu există nici o prorocie cu privire la revenirea lui Mahomed sau Buddha. Ele se referă doar la o singură persoană. Isus le-a împlinit deja în mare măsură și le va împlini și pe cele care au mai rămas: Isus, omul din Nazaret, Fiul Dumnezeului celui viu!

Nici o altă persoană din istoria lumii nu poate să-și atribuie asemenea calități. Iar El, unicul, incomparabilul și minunatul Domn, spune: «*Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară*» (Ioan 6,37). Unde să mergem dacă nu la El?

7 Isus: unic,
incomparabil, minunat –
*prin ceea ce a făcut în și
pentru ai Săi*

Pentru a evita unele neclarități sau chiar o autoamăgire, trebuie mai întâi să arătăm cine poate fi considerat al Său. Biblia ne dă un răspuns foarte clar.

Domnul înviat spune:

«Iată Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine» (Apoc. 3,20).

«Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu» (Ioan 1,12).

«Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața» (1 Ioan 5,12).

Cine se hotărăște să-L primească pe Isus în inima și viața sa, acela este al Său – El având stăpânire deplină asupra lui – și devine copilul lui Dumnezeu. Ești tu copilul Său? Dacă nu, atunci vino chiar acum la El (vezi pagina 75) deoarece fiecare zi trăită fără El este de fapt o zi pierdută! Cine este al lui Isus, Îl poate experimenta în fiecare zi. Atunci nu vei avea doar o speranță minunată pentru viitor, ci și un prezent care ascunde în sine o bogăție nelimitată!

În viața celui care se decide pentru Domnul Isus, se întâmplă ceva măreț:

1. Relația sa cu Dumnezeu nu mai este una de păcătos-judecător, ci de copil-tată: *«Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El»* (1 Ioan 3,1).

2. Copiii lui Dumnezeu sunt iubiții Tatălui ceresc. Dragostea cu care îi întâmpină pe ai Săi nu este nesigură, depinzând de buna dispoziție, ci este o dragoste veșnică. Când îți deschizi ochii dimineața sau îi închizi seara, atunci primul și ultimul tău gând să fie: *«Am fost primit de Dumnezeu și sunt iubit cu o dragoste veșnică»*. Măreția acestei iubiri este descrisă în Romani 8,38-39: *«Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Cristos, Domnul nostru»*.

3. Ai primit o altă natură, deci ești o făptură nouă. Dorința multor oameni este: *«Să iau totul de la început»*. Prin relația cu Dum-

nezeu acest lucru devine posibil: «Căci, dacă este cineva în Cristos, este o faptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi» (2 Cor. 5,17).

4. Prin rugăciune poți să vii zilnic cu nevoile și problemele tale înaintea lui Isus: «Nu vă îngrijorați, de nimic; ci în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice înțelegere, vă va păzi inimile și gândurile în Cristos Isus» (Fil. 4,6-7). În afară de Isus cine îți mai face o asemenea ofertă?

5. De acum ai un Dumnezeu, care este și va rămâne credincios, împlinindu-Și făgăduințele. Garanția că îți vei atinge scopul nu se află în puterea ta, ci în El. Poți să te bazezi pe El atât în zilele bune, cât și în cele rele. El nu te va părăsi: «Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Cristos» (Fil. 1,6).

6. Dacă ți-ai mărturisit și ți-ai cerut iertare pentru fiecare păcat «mic», «mare» sau «grav», poți să ai siguranța că el este uitat.

Prin iertarea deplină ești eliberat de orice influență ocultă sau demonică. De astăzi înainte tu nu mai ești al diavolului, ci al lui Isus: *«A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce. A dezbrăcat domniile și stăpânirile, și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce»* (Col. 2,14-15).

Dacă păcătuiești după ce ai devenit un copil al lui Dumnezeu – ceea ce seamănă cu un incident – lucrul acesta este o înfrângere, dar nu trebuie să disperi. Poți să-ți mărturisești păcatul, să-ți ceri iertare de la Domnul Isus Cristos și să mergi înainte uitându-te doar la El: *«Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuیت, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Cristos, Cel neprihănit»* (1 Ioan 2,1).

7. Viața ta are acum sens! Mulți oameni caută sensul vieții lor. Adevăratul sens al vieții este cunoașterea lui Dumnezeu și a Fiului Său Isus Cristos, relația de părtășie cu El și viața veșnică: *«Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit, și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe*

Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Cristos, Fiul Lui. El este Dumnezeu adevărat și viața veșnică» (1 Ioan 5,20).

8. Un om care L-a primit în viața sa pe Isus este sigur că are mântuirea: «*V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viața veșnică» (1 Ioan 5,13).*

9. Cel care are o relație strânsă cu Isus știe că Domnul îi va da putere să fie biruitor în viața de zi cu zi în care apar diferite probleme și nevoi. Un astfel de om nu mai trebuie să se bazeze doar pe puterile și capacitățile sale, căci este scris: «*El dă tărie celui obosit, și mărește puterea celui ce cade în leșin» (Isaia 40,29).*

10. Domnul ne dă pacea și bucuria! Viața credincioșilor nu este plictisitoare, așa cum cred unii. Dimpotrivă, credința în Isus și urmarea Sa zilnică fac interesantă viața: poți să ai experiențe extraordinare; poți să-L vezi pe Dumnezeu în fiecare zi! Domnul ne-a promis bucuria și pacea: «*Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să*

nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte» (Ioan 14,27). «V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină» (Ioan 15,11). Sunt și vor rămâne mereu adevărate cuvintele lui Isus: «Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug» (Ioan 10,10).

Acum te întreb: Nu merită să fii creștin?!

Te-ai autoamăgi dacă ai crede că viața de creștin este mereu însoțită, fără probleme, totul fiind perfect. Adevărul este că acela care Îl urmează pe Isus fără compromisuri este foarte des atacat și are mulți dușmani.

Copiii lui Dumnezeu nu vor fi scutiți automat de dureri, boli, suferințe și tragedii. Dar momentele grele devin mult mai suportabile, deoarece avem siguranța că nimic din ceea ce se întâmplă nu pune la îndoială făgăduințele lui Dumnezeu.

Suntem convinși că viața noastră este ascunsă în mâna Lui și El ne va purta prin momentele de criză. Noi avem o speranță vie: știm că nu greul pe care creștinul trebuie să-l

îndure câteodată este ultimul lucru, ci slava care va veni și care ne dă putere, liniște și pace! De aceea merită să fii creștin!

8 Isus: unic, incomparabil, minunat – în revenirea Sa

În următorul verset Domnul Isus vorbește despre Sine: «Iată că El vine pe nori. Și orice ochi îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și

toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin. „Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul“ zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine,

Cel Atotputernic» (Apoc. 1,7-8). Isus a fost întotdeauna Dumnezeu. Pe pământ a fost om, murind pe cruce. Dar a înviat din morți și va reveni. Despre această revenire vorbea în mod profetic și Etan în Psalmul 89,6: *«Căci, în cer, cine se poate asemăna cu Domnul? Cine este ca Tine între fiii lui Dumnezeu?»* Isus va reveni, mai întâi doar pentru a-i răpi pe copiii Săi la cer. După aceea va reveni vizibil și în slavă ca să judece lumea și să-Și ridice împărăția. Tot ceea ce se întâmplă astăzi se îndreaptă spre scopul suprem: revenirea lui Isus.

Theo Lehmann scria despre revenirea Lui următoarele: «Aici vorbește Cristos, Cel înviat. Isus nu face parte din rândul celor care sunt prezenți pentru o perioadă, iar mai apoi dispar în ceața istoriei. Numele Lui nu este pus alături de cele care apar în ziare, iar după câțiva ani sunt uitate ... El este începutul – Creatorul universului – și sfârșitul. Când totul va dispărea, promotorii teoriilor și impresionantelor afirmații filozofice, când toți vor cădea de pe pereții palatelor, de pe pozițiile lor, de pe soclurile lor, când vor deveni praf și când lumea întreagă se va pră-

buși, atunci Isus va rămâne. Nu îi vei mai întâlni pe zeii și idoli de ieri sau de astăzi. Dar îl vei întâlni pe Isus. El va fi până la sfârșitul istoriei, până la sfârșitul vieții tale.»⁷

În Faptele Apostolilor 10,42 este scris despre Isus Cristos: *«Isus ne-a poruncit să propovăduim norodului, și să mărturisim că El a fost rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii și al celor morți»*. Va veni clipa în care fiecare om va trebui să stea înaintea Lui – unicului, incomparabilului și minunatului Domn – unii ca mântuiți pentru veșnicie, iar alții, care au refuzat mântuirea prin Isus, ca osândiți la pierzare veșnică. De aceea trebuie să te pocăiești și să nu-L mai respingi. Nu este doar un lucru zadarnic, ci și în dauna ta.

Pavel a încercat să se împotrivescă, însă despre întâlnirea sa cu Isus este scris: *«Am căzut cu toții la pământ; și eu am auzit un glas, care-mi zicea în limba evreiască: „Saul, Saule, pentru ce Mă prigonești? Îți este greu să arunci, cu piciorul înapoi în vârful unui țepuș“»* (Fapte 26,14). Într-un comentariu se afirmă că acest verset face referire la un

proverb grecesc. Proverbul prezintă un animal înhămat la o căruță, care are parte de dureri mult mai mari atunci când este biciuit de stăpân decât dacă ar trage încărcătura. Sensul proverbului este: «În zadar încerci să Mi te împotrivești».

Va veni ziua când și următoarea profeție se va împlini cuvânt cu cuvânt: «*De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult, și l-a dat Numele, care este mai pe sus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ*» (Fil. 2,9-11).

Isus este unic și în această privință: El nu se ascunde de fața păcătosului, ci El le slujește oamenilor. Iată și motivul pentru care El a venit în lume, a murit și a înviat. El te iubește ca nimeni altul și se apropie astăzi de tine cu toată dragostea. Doar El poate să-ți ierte păcatele, să te ducă în împărăția Sa și să-ți dea viața veșnică. Nu vrei să apuci astăzi mâna Sa întinsă?!

9 Isus: unic,
incomparabil, minunat –
*prin răsplătirea cerească a
celor ce sunt ai Săi*

Copiii lui
Dumnezeu vor
primi un
trup care
va fi ase-
menea
trupului
Său de
slavă

În prezent noi avem un trup fragil, efemer, supus bolii, îmbătrânirii, iar în final morții. Trupul nostru este limitat, la fel ca și noi. El

poartă semnul păcatului. În ziua răpirii (sau a învierii din morți, în cazul în care vom muri) Domul le va da copiilor Săi un trup de slavă: *«Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Cristos. El va schimba trupul stării noastre smerite, și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile»* (Fil. 3,20-21).

Ce cinste măreață – noi suntem chemați «să primim slava Domnului nostru Isus Cristos» (2 Tes. 2,14). Trupul nostru va fi asemenea trupului Său plin de slavă. Aceasta nu înseamnă însă că vom fi egali cu Isus în divinitatea Sa, însă vom fi asemănători cu El. Cu siguranță vom avea un alt aspect, nemai-putând fi recunoscuți. Noul trup nu va mai fi supus morții, ci condițiilor din cer.

Copiii lui Dumnezeu vor fi urmașii lui Dumnezeu

Faptul că noi vom fi într-adevăr moștenitorii lui Dumnezeu este scris în Efeseni 1,18:

«... să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți». Înaintea îngerilor cei care cred în Isus vor fi în cer fiii și fiicele lui Dumnezeu. Ca și copii ai Săi ei vor avea parte de întreaga bogăție a slavei Sale! Această imagine depășește capacitatea noastră de înțelegere. Ceva mai mareț nici nu există!

Dacă tu, care citești aceste îndemnuri, L-ai primit pe Isus în inima ta și Îl urmezi, vei avea parte de tot ceea ce este Dumnezeu și de tot ceea ce Îi aparține! Cu alte cuvinte: Vei avea parte de toată slava cerului!

A fi moștenitorul lui Dumnezeu înseamnă să nu mai duci lipsă de nimic. În cer totul va fi din belșug și de o frumusețe incomparabilă. Biblia ne prezintă cerul în Apocalipsa 21 și 22:

Materialul de construcție al zidurilor Ierusalimului ceresc va fi iaspisul.

Orașul și străzile lui vor fi din aur, ca și cristalul. Noi nu ne putem imagina dimensiunea acestei splendori.

Temelia zidurilor va fi împodobită cu pietre prețioase, iar cele douăsprezece porți de la intrarea în Ierusalim vor avea douăsprezece perle, la fel de mari ca și poarta.

De la tronul lui Dumnezeu și al Mielului va izvorî un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul.

Despre slava cerească cineva spunea: «Nu vom plăti nimic, dar vom trăi totul – nu un minut sau o oră, ci o veșnicie». De ce? Fiindcă Isus a plătit întreaga sumă pentru mântuirea noastră! El a plătit intrarea în cer prin sângele Său (Evrei 10,19-20).

Copiii lui Dumnezeu vor locui acolo unde este Dumnezeu și Isus Cristos

Însuși Domnul Isus ne-a făgăduit acest lucru: *«În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri ... Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi»* (Ioan 14,2-3). Într-o zi vom locui acolo unde

este «casa» lui Dumnezeu. Capacitatea de imaginație a omului nu poate cuprinde slava locașului lui Dumnezeu. Dar ceea ce știm este:

Arhitectul locașului este Însuși Dumnezeu. Conform textului din Evrei 11,10 El este «*meșterul și ziditorul*» cetății eterne.

Locașurile sunt nespuse de frumoase, deoarece ele nu sunt construite de mâna omului, ci prin puterea lui Dumnezeu (2 Cor. 5,1).

Cetatea cerească nu are nevoie de lumină naturală sau artificială. Ea nu depinde de lumina soarelui sau a lunii, ci slava lui Dumnezeu o va lumina, sursa luminii fiind Mielul, Isus Cristos (Apoc. 21,23).

În locașul ceresc va fi loc destul pentru toți oamenii din toate națiunile care au crezut în Isus Cristos.

Vom avea nevoie de o veșnicie pentru a explora cerul, descoperind mereu ceva nou!

Pentru veșnicie copiii lui Dumnezeu vor avea părtășie perfectă cu Tatăl și Domnul Isus Cristos.

Despre această sărbătoare extraordinar de frumoasă este scris: *«Am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor“»* (Apoc. 21,3). Deoarece Dumnezeu va locui împreună cu oamenii, cerul va fi un loc al bucuriei inexprimabile și al fericirii perfecte. Nimic negativ nu va exista acolo (Apoc. 21,27).

Cerul este comparat cu o nuntă, fiind o imagine a celei mai importante sărbători.

În Ioan 16,20.22.24 este scris că orice întristare se va transforma în bucurie, iar bucuria va fi eternă și perfectă.

Petru scrie: *«... pe care voi Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El, fără să-L vedeți, și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită»* (1 Petru 1,8).

În această lumină înțelegem și cuvintele lui Isus: *«Bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri»* (Luca 10,20).

În cer vor exista lucruri plăcute și auzului nostru. Cel puțin așa înțeleg eu textul din 1 Corinteni 2,9: *«Dar, după cum este scris: „Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc“».*

În cer va fi viață din belșug. Acolo nu vom duce lipsă de nimic, deoarece nimic nu va trebui adăugat sau corectat. Chiar și plictiseala va fi un cuvânt necunoscut acolo, cerul fiind perfect și oferind viață veșnică plină de împliniri.

În cer copiii lui Dumnezeu nu vor mai avea întrebări fără răspuns

Acolo fiecare «de ce» va amuți. Prin lumina atotpătrunzătoare a lui Isus vom vedea și vom înțelege totul. Nici cea mai mică îndoială nu va mai exista, Domnul Isus fiind mângâietorul: *«Tot așa și voi: acum sunteți plini de întristare; dar Eu vă voi vedea iarăși, inima vi se va bucura, și nimeni nu vă va răpi*

bucuria voastră» (Ioan 16,22-23). Acolo vom înțelege că toate lucrurile au fost spre binele nostru, iar căile dificile ne-au ajutat spre mântuire.

În cer copiii lui Dumnezeu vor fi încoronați și vor domni

Tot ceea ce facem noi ca și copii ai lui Dumnezeu în Numele lui Isus este păstrat pentru eternitate. Tuturor celor care așteaptă revenirea Lui le este făgăduită *cununa neprihăririi* (2 Tim. 4,7-8). În Biblie se mai vorbește și despre o *cunună care nu se poate veșteji* (1 Cor. 9,25), o *cunună a slavei* (1 Petru 5,4) și o *cunună a vieții* (Iacov 1,12).

În cartea Daniel este scris că aceia care au dus pe mulți la neprihănire și au răspândit Evanghelia vor străluci veșnic ca strălucirea cerului (Dan. 12,3). Iar Domnul Isus spune: «*Atunci cei neprihăniți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor*» (Matei 13,43). Biblia mai vorbește și despre faptul că toți copiii lui Dumnezeu vor domni împreună cu El în vecii vecilor (Apoc. 22,5).

În cer copiii lui Dumnezeu vor găsi dragostea perfectă

Biblia spune că dragostea nu va pieri niciodată (1 Cor. 13,8.13), deoarece în cer vom avea părtășie directă cu Cel care este dragoste, ea reflectându-se în personalitatea Sa. Ura și alte sentimente asemănătoare nu vor exista acolo. Doar dragostea va stăpâni, fiecare dintre noi fiind iubit.

De asemenea, cerul este locul unde nu vor mai exista lucruri pământești

Nu vor mai fi lacrimi, căci Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii copiilor Săi (Apoc. 21,4).

Nu vor mai fi vise. În prezent viața noastră este formată din multe vise și fantezii. Visăm o carieră strălucită, o călătorie frumoasă, o piscină de vis, un partener ideal, o nuntă ca în povești. Asemenea vise și dorințe nu vor mai fi acolo, deoarece realitatea și slava vor depăși cu mult astfel de sentimente.

Nu va mai exista mare (Apoc. 21,1). În general marea este o imagine a neliniștii, a conflictelor dintre națiuni, a îngrijorărilor din inimă și a frământărilor unei umanități demonizate. În cer totul se va liniști, iar pacea va domni pentru totdeauna.

În cer nu va mai fi suferință, doliu, durere, frică sau oboseală (Apoc. 21,4); blestem (Apoc. 22,3) sau noapte (Apoc. 22,5), iar moartea va dispărea (Apoc. 20,14; 21,4).

Nimic nu va mai fi așa cum a fost! Dumnezeu va face totul nou. De asemenea, în cer vor fi lucruri care nu au existat pe pământ (Apoc. 21,4-5):

Din cer nu poți fi alungat, el fiind destinația finală a celor care au crezut în Isus. Vom fi în slavă pentru vecii vecilor: «... (născuți din nou) *la o moștenire nestricăcioasă, și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi*» (1 Petru 1,4). Cerul este scopul și chemarea noastră supremă.

Cerul este și locul unde nu este păcat. Acolo nu va intra nici un păcătos: «*Nimic în-*

tinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei înscrși în Cartea vieții Mielului» (Apoc. 21,27).

Așa cum cerul este o realitate minunată, tot așa și iadul este o realitate, însă înfricoșătoare. Isus a vorbit deseori despre iad, el fiind locul unde toate lucrurile minunate din cer nu vor fi. Iadul ne separă veșnic de Dumnezeu și de ceea ce le oferă Isus copiilor Săi. El este locul chinului pentru toți cei care nu au primit iertarea păcatelor prin sângele Mielului lui Dumnezeu.

Isus este singurul Mântuitor, care a suferit pentru noi, pentru a face posibilă intrarea noastră în cer. Doar cel care crede în El și își predă viața împreună cu păcatele sale, va putea intra în împărăția lui Dumnezeu.

Odată cineva a pus întrebarea următoare: «De ce fugim de viață dacă ne temem de moarte? De ce fugim de adevăr dacă ne-am săturat de minciună? De ce continuăm să umblăm pe cărări păcătoase dacă ele ne duc la pierzare? Isus Cristos este Calea, Adevărul și Viața. Cine este împotriva lui Isus, acela nu are viitor. Dar toți dorim viața. De aceea

am fost creați. Ultima parte din drum ne pecetluiește veșnicia. – Însă cei care au ascultat îndemnul lui Isus Cristos au perspective minunate. Domnul lor va veni în curând! Prin credință ei văd un cer și un pământ nou!»

Repet pentru ultima dată: Merită să fii creștin! Și te întreb cu toată dragostea tot pentru ultima dată: Nu vrei să iei o decizie personală și să-L primești pe Isus în inima ta?

10 Cum poți să ajungi *astăzi* credincios

Roagă-te
Domnului
Isus Cristos.
Spune-I că
dorești să
crezi în El și
cere-I iertare
pentru păca-
tele tale.

Roagă-L să intre în viața ta, spune-I că
dorești ca El să fie de acum înainte Domnul
vieții tale și că Îi predai viața ta.

Mulțumește-I Domnului Isus Cristos pentru că a murit pe cruce pentru tine și păcatele tale. Mulțumește-I că a înviat pentru a-ți oferi viața veșnică. În Ioan 1,12 este scris: *«Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu»*. Acceptă plin de recunoștință mântuirea!

Mărturisește credința ta și altora. Citește zilnic Biblia și caută să ai părtășie și cu alți credincioși.

Dacă ai întrebări privitoare la viața de credință, poți să ni le adresezi.

Norbert Lieth

S-a născut în 1955 în Germania, implicându-se împreună cu soția la scurt timp după întoarcerea sa la Domnul în lucrarea Misiunii Strigătul de la Miezul Noptii. După absolvirea Școlii Biblice din Montevideo (Uruguay), tinerii căsătoriți au acumulat multe experiențe în diferite locuri de misiune din America de Sud.

În urmă cu câțiva ani ei au urmat chemarea lui Dumnezeu de a lucra în Europa. În prezent Norbert Lieth este membru în conducerea Misiunii Strigătul de la Miezul Noptii din Pfäffikon (Elveția). Cea mai importantă lucrare a sa este propovăduirea Evangheliei. Prin harul lui Dumnezeu el a fost o binecuvântare pentru foarte mulți oameni din majoritatea țărilor europene. Esența propovăduirii sale este Cuvântul profetic al lui Dumnezeu, din care strălucește revenirea în curând a Domnului nostru.

Bibliografie

¹H.Bruns, *Nimm dir einen Augenblick Zeit*

(Oprește-te pentru un moment)

²Din diferite scrisori adresate Misiunii Strigătul de la Miezul Noptii

³J.McDowell, *Evidence That Demands A Verdict*

(Mărturii care cer un verdict)

⁴P.Fischer, *Streng vertraulich, Brendow* (Strict confidențial)

⁵H.Blatt, *Marburger Blättermission* (Journal de la mission de Marburg)

⁶J.Langhammer, *Was wird aus dieser Welt?*

(Ce se va întâmpla cu lumea aceasta?)

⁷Th. Lehmann, *Doch wir stehen wieder auf*

(Totuși noi ne vom ridica din nou)